

दण्ड पुं० दण्ड-यच् कर्मणि पुंसि व वा दमेडो वा ।

१ लघुङ् (लाटि) ख्याते पदार्थे २ विप्रदण्डोद्यमे ऋक्क मतिस्तच्छं निपातने । “परस्य दण्डं नोद्यच्छेत् क्रुडो नैव निपातयेत्” मनुः । दण्डधारणगुणाः “सूतकृतः संप्रतिष्ठानं शत्रूणाञ्च निषेधनम् । व्यवटन्मनमायुष्यं भयम् दण्डधारणम्” वैद्यकम् ।

भिन्दिपालाङ्गदण्डलक्षणं हेमा० प० लक्षणरसुत्र-योक्तं भिन्दिपालशब्दे वक्ष्यते तदनुसारेणान्योऽपि दण्डो विधेयः । क्वाङ्गदण्डस्तु “समष्टतदण्डयुक्तम्” ड० ब० ७४ अ० उक्तः । चामराङ्गदण्डस्तु तत्रैव ७२ अ० उक्तो यथा “अध्वङ् हस्ताप्रमितोऽस्य दण्डो हस्तोऽथ वा रत्नसमोऽथवाऽन्यः । काष्ठाङ्गुभात् काष्ठानुरूप्यगुप्ताद् रत्नैर्विचित्रैश्च हिताय राक्षसम्” ।

ब्राह्मचारिण्यर्थे काष्ठमये लघुङ्गाकारे २ पदार्थे, वर्षाभेदेन तत्प्रमाणादि मनुनोक्तं यथा “ब्राह्मणो वेल्लपालाशौ-ल्लतियो वाटस्मादितो । पैलवोऽुम्बरी वैश्वो दण्डा-नर्हन्ति धर्मतः । केशान्तिको ब्राह्मणस्य दण्डः कार्यः प्रमाणातः । ललाटसम्मितो राज्ञः स्यात् नान्तिको विशः । कजयस्ते तु सर्वे स्युरत्रणाः सौम्यदर्शनाः । अतुङ्गेकरा नृणां सत्त्वो नाग्निदूषिताः । प्रतिगृह्ये-पुंसितं दण्डमुपस्थाप्य च भास्करम् । प्रदक्षिणं परी-त्याग्निं चरेद्भैक्षं यथाविधि” ।

संन्यासिनां दण्डधारणे विशेषादि नि० सि० उक्तो यथा

“हारीतः कुटीचको बद्धको हंसश्चैव तृतीयकः । चतुर्थः परमो हंसो यो यः पश्चात् स उत्तमः” । व्याघ्रः पुत्रादिना कुटिं कारयित्वा तत्र गृहे वा वसन् कापाय वासाः शिखोपवीततिदण्डवान् बन्धुषु स्वगृहे वा भुञ्जान आत्मको भवेत् एतदलन्नाशक्तपरम् द्वितीयस्तु बन्धून् हित्वा सप्तागाराणि जैष्ठं चरन् पूर्वोक्तवेषः स्यात् । हंसस्तु पूर्वोक्तवेषोऽप्येकदण्डः “एकन्तु वैष्णवं दण्डं धारयेन्नित्यमादरादिति” स्कान्दात् विष्णु रपि “यज्ञोप-वीतं दण्डं च वस्त्रं जन्तुनिधारणम् । तावान् परि-ग्रहः प्रोक्तो नान्यो हंसपरिग्रहः” । चतुर्थोऽपि स्कान्दे “परहंसस्त्रिदण्डं च रज्जु” गोवालनिर्मि-ताम् । शिखां यज्ञोपवीतं च नित्यं कर्म परित्यजेत् । स्ववस्येकदण्डः एव । ये तु शिखोपवीतादित्याग-निषेधात्ते कुटीचकादिपराः । यत्तु मेधातिथिः “यद्येव सुक्षयो दण्डास्त्रायदेकेन वर्त्तयेदिति”

तदपि तत्परमेव । यज्ञातिः “चतुर्धा भिक्षवः प्रोक्ताः सर्वे भैव त्रिदण्डिनः” इति तद्वाग्दण्डादिपरं न यद्विपरम् “वाग्दण्डोऽथ मनोदण्डः कायदण्डस्तथैव च” । यस्यैते नियता दण्डाः स त्रिदण्डोति चोच्यते” मनुः । तस्मात् परमहंसस्यैकदण्ड एव । सोऽप्यविदुषः विदुषस्तु सोऽपि नास्ति “न दण्डं न शिखां नाच्छादनं न भैक्षं चरति परमहंस” इति महोपनिषदुक्तेः “ज्ञानमेवास्य दण्ड” इति वाक्यशेषाच्च यत्तु यमः “काष्ठदण्डो धृतो येन सर्वांगी ज्ञानवर्जितः । स याति नरकान् घोरान् महारौरवसं-ज्ञकानिति” तद्वाग्यं विना जीयनाद्येकतसक्यासपरम् “एकदण्डं समाश्रित्य जीवन्ति बहवो नराः । नरके रौरवे घोरे कर्मत्यागात् पतन्ति ते” इति स्मृतेः यज्ञाश्व-मेधिके “एकदण्डो त्रिदण्डो वा शिखासुष्ठित एव वा । कापायमात्रसाराऽपि यतिः पूज्यो युधिष्ठिरेति” तस्यापि पूर्वोक्तव्यवस्था ज्ञेया” ।

भावे व्यच् १२ दमेने वाग्दण्डश्च मनोदण्डः कायदण्ड-स्तथैव च” मनुः । “शरणागतसंज्ञात् भूतानामप्यहिंस-नम् । बहिर्वेदि च दानञ्च दण्डमित्यभिधीयते” भा० भोक्तृधर्माङ्गे ४ शरणागततायादित्तिके । दण्ड इवाच रति दण्ड+किप् ततो भावे घञ् । ५ दण्डस्तस्यस्थितौ (दाङ्गान्) सारसन्दरी दण्ड-यथायथं कर्मभावकरणादौ व्यच् । ६ प्रकाण्डे ७ व्यञ्चोऽकोणे ८ मन्वने १० मन्वे ११ भूमि-मानभेदे (काठा) “हस्तैश्चतुर्भिर्भवीतो ह दण्डः” लीला० । गोचर्मशब्दे २६८५४० इत्यम् “दण्डस्तेन दण्डेन” इति पाठान्तरम् । १२ स्वर्य्यपारिषदभेदे ११ यमे १४ अभि-माने च भेदि० । १५ दण्डाकारे पक्षभेदे हेमच० पक्षद्वै-टकशब्दे २७६८४० इत्यम् । १६ दण्डाकुन्दपुत्रभेदे । तत्कथा जनस्थानशब्दे २०२४४० इत्या । स्वार्थे क । तत्कार्थे । “धृष्टु कश्चांश्चरोपय दण्डकश्चेति ते तयः । यश्चकार महात्मा वै दण्डकारण्यमुत्तमम्” हरिवं० १० अ० ।

प्रतिपलात्तके दिनप्रतिभागरूपे घटिकापरपर्याये १७ कालभेदे तज्ज्ञानोपायश्च घटीयम्नशब्दे उक्तप्रायः । औपतिनायुक्तो यथा

“शुल्लस्य दिग्भिर्विहितं पलैर्यत् पङ्कडुलोच्चद्विगुणा-यतास्यम् । तदम्भसा प्रतिपलैः प्रपूर्यं पात्रं घटाई-प्रतिभं घटी स्यात् । सत्प्रशमापत्यनिर्मिता वा हेमः शबाका चतुरङ्गुला स्यात् । विडं तवां प्राक्तनपत्र पात्रं प्रपूर्यं ते नाडिकया न नात्” “प्रतिदण्डात्मिका-